

El Collell, Centre de formació.

No vull detenir-me per a no molestar-vos, Ilm. Sr. i senyors, en els avenços fets en la disciplina del Col·legi encar que sia un factor de vàlua ben remarcable, no us parlaré de la creació de la prefectura dels interns, una de les institucions mes profitoses, donada la complexitat de quefers de la Direcció; faré cas omís de la divisió del pensionat en seccions, augmentant-les fins a cinc, per tal d'assolir un dels fins dels col·legis catòlics, quin es l'educació moral de la joventut.

Mes, si que m'heu de permetre que us digui, encar que sia amb poques paraules, lo molt que s'ha fet en la formació piadosa dels nois que tenim encomanats.

Els treballs d'experiència d'un dia i un altre dia, l'observació constant de vint-i-cinc anys de tasca, han posat al nostre Rector en condicions de utilitzar els mitjans de mes eficacia per a que aquesta part de l'educació religiosa assolís un senyalat perfeccionament, que n'es l'admiració dels de casa i dels de fora.

El convenciment de que la pregaria es una font de santedat de les mes abundoses ja es arribat al enteniment dels nostres joves i fins dels nois mes petits, i aquí tenim el secret de l'éxit general de l'Establiment.

¡Quantes voltes hem escoltat de llabis de alumnes ja avançats expressions que posen de manifest la nostra afirmació: «Jo prou li demano al bon Jesús, —me deia un,—que'm dongui forsa aplicació; però cá, no li dec demanar bé, perque sempre tinc la mateixa dificultat en pendre els llibres; ja veurà li demanaré una altra vegada, i una altra, i una altra si convé, i no m'ho podrà negar!»

Plorava un dia un infantó de set a vuit anys perque havia rebut males noves de la seva familia: la seva pobra mare tenia una greu enfermetat. Vaig procurá amanyagar-lo, al ensems que li deia que demanés a la Verge del Collell que tornés la salut a la malalta, si aixís li convenia. —Si que li demanaré, —me feu ell,—mes avui no crec conseguir-ho. —Si, fill, qu'ho conseguirás; ¿no ho has de conseguir? Ja veurás, demana-li de tot cor. ¿Que no veus que t'estima tant la Mare de Deu? —Oh, be prou que ho sé que m'estima; mes aquesta tarde m'he barallat amb un noi, i Maria Santíssima no'ls escolta pas als nois dolents. Demà aniré a confessar i combregar, i després de la comunió li tornaré a dir, i allavors si que es segur alcançar-ho perque a Doctrina messén Corcoy ens va dir qu'en aquella hora s'obtenien totes les mercés que's demanaven.

La pregaria col·lectiva.

Recordem amb pena aquell temps en que un bon nombre de col·legials, mig ajeguts sobre'ls bancs, mataven l'estona durant els actes de pietat col·lectius; vingué com baixat del Cel un devocionari per a cada noi, i aquelles mans que no sabien on posar-se, ja estigueren ocupades; aquells ulls quines mirades divagaven d'una banda a l'altra, ja's fixaren en les diferents devocions del llibre; i aquells llabis que's movien d'esma, començaren a bellugar-se fervents, i passada una temporada i quan la pregaria de la comunitat ja esdevenia fogosa i corprenedora, se veieren sorpresos els nostres col·legials amb l'aparició d'un devocionari compost expressament per a ells, per tal que poguessin pendre part activa en tots els actes del culte, i el *Manual del devot de la Mare de Deu del Collell*, encenent en sant entusiasme fins als cors mes frets, doná gran creixença al fervor i devoció amb que's resava en la nostra iglesia.

Un pensionat que's confessa freqüentment i que combrega sovint,